

عنوان مقاله:

شار رطوبت سنگین ترین بارندگی زمستانی در ایران مرکزی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های دانش زمین، دوره 5، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

غلامرضا براتی - دانشگاه شهید بهشتی

محمد مرادی - سازمان هواشناسی کشور

قربان صابر - دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

یکی از مواهب الهی برای مناطق مرکزی ایران - در این تحقیق شامل استان های سمنان، اصفهان، یزد و کرمان - بارش های جوی فراگیر است. نتایج این پژوهش، طی دو مرحله تحلیل آماری و تحلیل همدید بدست آمد. در مرحله نخست، با استفاده از معیارهای جمع مقادیر روزانه بارش، دوام موج بارش و گستره آن در شهرهای برگزیده، موج بارش شاخص طی مرطوب ترین زمستان بین سال های ۱۹۹۷ تا ۲۰۰۷ تعیین شد. در مرحله دوم، داده های نقشه های روزانه هوا شامل فشار، ارتفاع، سرعت، سمت باد و شار افقی نم ویژه طی روزهای مربوط به موج شاخص در ترازهای مختلف جو تهیه گردید. هدف از این دو مرحله، تعیین مهم ترین پهنه آبی (اعم از دریا یا خلیج) پیرامون ایران، به عنوان تامین کننده رطوبت برای این بارندگی بود. برای دستیابی به این هدف، نزدیک ترین هسته جذب نم، طی روز اوج روی نقشه های شار افقی در تراز ۷۰۰ هکتوپاسکال شناسایی گردید. آنگاه خاستگاه سامانه موثر تا یک روز پیش از آغاز بارش رهگیری شد. به این ترتیب مسیر جابجایی آن پس از روز اوج تکمیل گردید. الگوهای شار افقی نم ویژه در تراز ۷۰۰ هکتوپاسکال نشان دادند هسته های تغذیه کننده از نم، پس از دور شدن از جنوب خاوری دریای مدیترانه و جنوب میانی دریای سرخ، بتدریج با نزدیک شدن به خلیج فارس، همگرا شدند و از سمت جنوب غرب، ایران مرکزی را پوشش دادند. پژوهش کنونی نشان داد که دست کم سه عامل در فراگیر شدن موج بارش شاخص در ایران مرکزی نقش داشته اند. همگرایی شرق سوی هسته های تغذیه کننده نم که به مضاعف شدن مقادیر نم مطلق سامانه انجامید، به عنوان عامل نخست و ورود هسته نهایی تغذیه کننده رطوبت به بامه (فلات) بلند ایران و ریزش هوای سرد از پس ناه تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال، به عنوان عوامل دوم و سوم به افزایش نم نسبی سامانه بارش را کمک کردند

کلمات کلیدی:

ایران مرکزی، بارش فراگیر، زمستان، شار افقی رطوبت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1266752>

